

Η ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΤΟΥ «ΠΟΛΙΤΙΚΩΣ ΟΡΘΟΥ» ΟΔΗΓΗΣΕ ΣΤΗ ΝΑΟΜΑΧΙΑ!

Ξέ κάθε εποχή, από της Δημιουργίας του ανθρώπου –γι’ αυτό και μέχρι σήμερα– τό ανθρώπινο Γένος δοκιμάζεται από τό έξουσιαστικό “πνεῦμα”, πού «πλανᾶ τήν οἰκουμένην ὅλην». Αυτό τό “πνεῦμα”, ιδίως ἀπό τότε πού ἔβγαλε τούς ἀνθρώπους ἀπό τόν Παράδεισο, πασχίζει μέ κάθε τρόπο νά ἐξοντώσῃ τήν ἀνθρωπότητα, χωρίς νά “κάνῃ πίσω” οὔτε ὅταν Σαρκώθηκε ὁ Θεός μας καί ἔγινε ἄνθρωπος καί ἀνέλαβε ὑπό τήν ἀπόλυτη προστασία Του τήν ἀνθρωπίνη φύση μας, **φορῶντας τήν συνεχῶς καί λειτουργῶντας τήν μέ Θεία Λειτουργία!**

Τό ἐξουσιαστικό “πνεῦμα” γνωρίζει ὅτι ἀπομακρύνοντας τούς ἀνθρώπους ἀπό τόν Θεό, τούς ἀφήνει ἀπροστάτευτους καί εὐκολα, σάν «**φθορεὺς τῶν φρενῶν**», πού εἶναι, μπορεῖ νά κατακτᾶ τόν νοῦν τους καί τούς κάνῃ ὑποχείριά του. Ὡς πανοῦργο, τό “πνεῦμα” αὐτό, ὄχι μόνο ἐξακολουθεῖ νά καταδιώκῃ τήν ἀνθρωπότητα σέ ὅλες τίς χρονικές της στιγμές, ἀλλά καί κατασκοπεύει τό πῶς ὁ Θεός ἐνεργεῖ στήν Ἱστορία τοῦ κόσμου, τό πῶς δημιουργεῖ ἀσφαλῆ πνευματικά περιβάλλοντα γιά νά προστατεύσῃ τούς ἀνθρώπους, καί, μέ αὐτήν του τήν κατασκοπεία, γνωρίζει κι’ αὐτός μέ τή σειρά του τό πῶς θά ἀπομακρύνῃ καί πάλι τήν ἀνθρωπότητα ἀπό τήν προστατευμένη «περιοχή τοῦ Θεοῦ» γιά νά τήν ὑποδουλώσῃ κάθε φορά σέ μιᾶ ἀκόμα πιό ...μοντέρνα ὑποδούλωση!

Στήν Ἱστορική διαδρομή τῆς ἀνθρωπότητος τό ἐξουσιαστικό «πνεῦμα τῆς πλάνης, τῆς πονηρίας, τῆς εἰδωλολατρείας καί πάσης πλεονεξίας, τό πνεῦμα τοῦ ψεύδους καί πάσης ἀκαθαρσίας» γιά νά πετύχῃ τόν σκοπό του, ἐνήργησε καί ἐνεργεῖ «**κατά τήν διδασκαλίαν τοῦ (Πατέρα του) Ἀρχιδιαβόλου**», χρησιμοποιῶντας πάντοτε τήν ἐκπεσοῦσα Πολιτική ἐξουσία γιά νά ἀποκτηνῶνῃ τούς λαούς καί, διά τῆς ἀποκτηνώσεώς τους, νά ἐξουσιάζῃ τούς ἀνθρώπους, γιατί ἡ Πολιτική ἐξουσία, ὅταν ἀπαρνηθῇ τόν Θεό, καταντᾶ ἀπόλυτη τυραννία, ἀφόρητη καταπίεση καί ψυχαναγκαστικός κατεξουσιασμός!

Βέβαια, σέ κάθε εποχή αλλάζει εξωτερικά (ώς πρός τίς ἐνέργειές της) ὁ τρόπος δράσεως τῆς διεφθαρμένης Πολιτικῆς ἐξουσίας, γιατί σέ κάθε εποχή παίρνει κάτω ἀπό τόν ἀπόλυτο ἔλεγχό της, ἐκεῖνο στό ὁποῖο εἶναι γατζωμένοι οἱ περισσότεροι ἄνθρωποι, σ' ἐκεῖνο, πού προσβλέπουν μέ ἀφοσίωση, σ' αὐτό πού τό θεωροῦν αὐθεντία καί ἐναποθέτουν τίς ἐλπίδες τους καί, συνεπῶς, σ' ἐκεῖνο πού προσφέρεται γιά νά πείσουν καί νά παρασύρουν εὐκολότερα τίς μάζες, τούς ὄχλους. Ὡστόσο, ὁ σκοπός πού ἐπιδιώκει σταθερά αὐτοῦ τοῦ εἴδους ἡ Πολιτική ἐξουσία εἶναι ὁ ἀποπροσανατολισμός καί ἡ ἀποστασία τῶν ἀνθρώπων ἀπό τίς Ὁδηγίες τοῦ Θεοῦ, ὥστε νά εἶναι εὐκόλη ἡ παραπλάνησή τους καί, μέσῳ τῆς ἀβουλίας τους αὐτῆς, νά παραδοθοῦν, εἰ δυνατόν, μέ τήν ἐκούσια συγκατάθεσή τους στήν ἐκμετάλλευση καί στήν ὑποδούλωσή τους!

Γιά νά γίνουν πιά κατανοητά αὐτά, πού προτάξαμε, θά χρησιμοποιήσω ἕνα παράδειγμα, ἑπτά αἰῶνων πρὶν, πού μοιάζει καταπληκτικά μέ αὐτό πού συμβαίνει στήν ἐποχή μας.

Στήν ἐποχή τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, στόν 14ο αἰῶνα, οἱ ἄνθρωποι εἶχαν γαντζωθεῖ στήν Ἀρχαία Φιλοσοφία, γιατί ἡ ἐποχή ἐκείνη εἶχε μεγάλη ἔπαρση, ἐπιτήδευση, ἐπιδειξιμανία καί ἀνώφελη ἐπαναστατικότητα καί εὐνοοῦσε τήν προβολή τῆς ὑποκειμενικότητας, τήν προβολή, δηλαδή, τοῦ κάθε ἀτόμου, τῆς κάθε ἀπόψεως, ἀκόμη καί μέ καταστρατήγηση καί διαστροφή τῶν συλλογισμῶν τῶν ἀρχαίων Φιλοσόφων. Ἡ ἔπαρση τῆς ἐποχῆς εἶχε ἀποτυπωθεῖ ἀκόμη καί στή γλῶσσα, πού εἶχε ὑπερβολικά “φτιασίδια” καί στρυφνή καί πομπώδη ἐκφορά λόγου!

Τότε, ἡ Πολιτική ἐξουσία ἄρπαξε τήν εὐκαιρία! Ἀγκάλιασε σφιχτά τήν Φιλοσοφία καί μέσῳ αὐτῆς ἐπιχειροῦσε νά ἐλέγχει τόν λαό καί νά κατευθύνει τήν κοινή γνώμη ἐκεῖ πού ἤθελε, γι' αὐτό εὐνοοῦσε μόνο τή Φιλοσοφία πού ἐρχόταν σέ διάσταση μέ τίς Ὁδηγίες τοῦ Θεοῦ, χωρίς, ὅμως, νά ὁμολογῇ ὅτι ἀποσκοπεῖ στόν ἐξοβελισμό τοῦ Θεοῦ. Ἀντιθέτως, μάλιστα, διετεινετο ὅτι προσφέρει στήν Θεολογία αἴγλη καί ὅτι προσπαθεῖ νά τήν βγάλη ἀπό τήν ἀπλοϊκότητα τῶν Ἀλιέων Ἀποστόλων! Ἦταν, δηλαδή, καί τότε ἀποδεκτή, ὅπως θά λέγαμε μέ τήν σημερινή ὀρολογία, μόνο ἡ «Πολιτικῶς Ὁρθή» Φιλοσοφία!

Τήν «Πολιτικῶς Ὁρθή» Φιλοσοφία ἀνέλαβε νά ἐκφράσει τότε ὁ

Βαρλαάμ, κάποιος πού παρίστανε τόν πολύ Ὁρθόδοξον καί ἀσκητικόν, ἐνῶ ἦταν κατά βάθος ἕνας ἐξωμότης τῆς Πίστεως! Αὐτό ἀπεδείχθη περίτρανα ὅταν ἔληξε εἰς βάρος του ἡ σύγκρουσή του μέ τήν Ἀλήθεια τῆς Ἐκκλησίας. Προσεχώρησε στούς Παπικούς καί ἔγινε Ἐπίσκοπος Ἰέρακος!

Ὁ Βαρλαάμ προσπαθοῦσε νά πείσῃ τήν Ἐκκλησία ὅτι ἡ πρόοδος Της καί ἡ ἀνανέωσή της ἐξηρτᾶτο ἀπό τό νά υἱοθετήσῃ διατυπώσεις Ἀριστοτελικές καί Πλατωνικές, ἀλλά καί νοήματα, πού συνεπάγονται αὐτές οἱ διατυπώσεις, πλανεμένα καί ἀντιστρατευόμενα τήν ἀποκεκαλυμμένη Ἀλήθεια καί τήν Ἐκκλησιαστική ἐμπειρία. Νόμιζε πώς αὐτός μόνος ἦταν γνώστης τῆς φιλοσοφίας καί ὅτι κανεῖς ἄλλος δέν θά βρισκόταν ὁμοίος του γιά νά τόν ἀποκρούσῃ, στήν προσπάθειά του νά ἀνακατέψῃ τίς ἀνθρώπινες ἐπινοήσεις καί τούς ἀνερμάτιστους καί κοιλιοπνεύστους στοχασμούς μέ τήν Ἀποκάλυψη τοῦ Οὐρανίου Πατέρα μας! Ἀνεφέρετο, μάλιστα, καί στόν ἅγιον Μάξιμον τόν Ὁμολογητήν, παραποιῶντας τά συγγράμματά του καί ἐξηγῶντας τα μέ τρόπο ἐντελῶς στρεβλό, ἀφοῦ προηγουμένως τά ἀκρωτηρίαζε ἀπό τό περιβάλλον, πού τά ἀνέπτυσσε ὁ ἅγιος, φθάνοντας στό σημεῖο νά ἰσχυρίζεται ὅτι καί οἱ πρό Χριστοῦ φιλόσοφοι εἶχαν «θεοπτία»(!), θέτοντας ἔτσι τίς βάσεις τοῦ Παπικοπροτεσταντικοῦ ὑποκειμενισμοῦ ὡς ἰσοστασίου καί ἰσοκύρου μέ τήν ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι Ἀποκάλυψη τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Μόνου Ἀληθινοῦ Θεοῦ μας! Ἀπό ἐκεῖ κατάγονται ὅλες οἱ μετέπειτα Ἑλληνοχριστιανικές συνθέσεις καί τά περί Ἑλληνοχριστιανικοῦ Πολιτισμοῦ, πού ἔφθασαν μέχρι τῶν ἡμερῶν μας!

Τότε, ὁμως, στήν ἀπόπειρα τοῦ ψευδοορθοδόξου καί Λατινοτραφοῦς **Βαρλαάμ** νά ἀνατρέψῃ τήν Ὁρθόδοξη Θεολογία καί στήν προσπάθειά του νά τήν ἀντικαταστήσῃ μέ τήν ἀνερμάτιστη Φιλοσοφία, ἀναγορεύοντας τόν ὑποκειμενικό στοχασμό σέ ὁδὸ καί, μάλιστα, μοναδική ὁδὸ Θεογνωσίας(!), ὤρθωσε τήν Ἀλήθεια τῆς Ὁρθοδοξίας ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, ὁ ὁποῖος γνώριζε τήν Φιλοσοφία τοῦ Ἀριστοτέλη, τόσο καλά, ὅσο καί ὁ ἴδιος ὁ Ἀριστοτέλης, ἀλλά ταυτόχρονα κατέρριπτε, «**Θεοπνεύστῳ λογικῇ**», ὅτι-δήποτε δίδαξε ὁ Ἀριστοτέλης καί οἱ ἄλλοι σοφοί, πού προσκρούει στό Ἅγιον Εὐαγγέλιον καί στήν Ἁγιοπατερική ἐρμηνεία τῆς Ἁγίας Γραφῆς καί τῆς Ἱ. Παραδόσεως! Γι' αὐτό καί μέ συνοπτική διατύπω-

ση υπέδειξε ο ἅγιος στὸν Βαρλαάμ τὸ ἀβυσσαλέο χάσμα, πού χωρίζει τὴν Ἀλήθεια ἀπὸ τὴν πλάνη καὶ τὴν διαφορά προσεγγίσεως τοῦ Θεοῦ «Ἀριστοτελικῶς» καὶ «Ἀλιευτικῶς»!

Ὁ Βαρλαάμ, ὡς καθαρὸς φυσιοκράτης μπορούμε νὰ ποῦμε ὅτι εἶναι ὁ εἰσηγητὴς τοῦ, κατ' εὐφημισμὸν, Οὐμανισμοῦ, πού μετὰ ἀπὸ “φανφάρα” αἰῶνων, ἔδειξε καθαρὰ πλέον στίς μέρες μας ὅτι κατεργάζεται τὸν ἐξανδραποδισμὸ τῶν ἀνθρώπων!

Ὁ ἅγιος Παλαμᾶς ἦταν ὁ Πρῶτος καὶ ὁ Μόνος, πού, ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή διείδε καὶ διέκρινε, πίσω ἀπὸ τίς φιλοσοφικοθεολογικὲς διατυπώσεις, τὴ μεγάλη αἴρεση, πού ἐκυφορεῖτο, καὶ ἡ ὁποία, μέσω τῆς ἀλλοιώσεως τῆς Θεολογίας, προετοίμαζε τὴν ἔνωση τῆς Ὁρθοδοξίας μέ τὴν Παπικὴ πλάνη, γιὰ νὰ χαθῆ, μαζί μέ «τὴν Ἐνότητα καὶ ἀκεραιότητα τῆς Πίστεως τῶν Ὁρθοδόξων», καὶ «ἡ Κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος»! Ὁ ἅγιος Παλαμᾶς πολέμησε κραταιά, προδομένος ἀπὸ τὸν Πατριάρχη Καλέκα, ὁ ὁποῖος, ὄχι μόνο τοῦ ἀντετάχθη ἀλλὰ καὶ τὸν ἐφυλάκισε(!), ἀλλὰ καὶ ἀπὸ Ἱερᾶρχες, οἱ ὁποῖοι, ἄμοιροι πνευματικοῦ καταρτισμοῦ, χωρὶς μαθητεία –ὅπως ἐκεῖνος– σέ Γέροντα μέ πνευματικὲς ἐμπειρίες, ἀκολουθοῦσαν τὴν τᾶχα Φιλοσοφικὴ ἐπιστήμη, σάν κομπλεξικοί, «**μὴ ἐπέχοντες Λόγον Ζωῆς**»! (πρβλ. Πρὸς Φιλιππησ. 2,16)!

Ἡ ἐγκαιρὴ διάγνωση τοῦ ἁγίου Παλαμᾶ γιὰ τὴν ἐπικινδυνότητα τῆς αἰρέσεως τοῦ Βαρλαάμ καὶ τοῦ ὁμόφρονός του Ἀκινδύνου ἀναχαίτισε ἓνα ὀλόκληρον αἰῶνα τὴ νοθεία τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ προετοίμασε τὸ Θεολογικὸ ὑπόβαθρο γιὰ τὸν ἐπόμενο «**μονομάχον τῆς Πίστεως**», τὸν ἅγιον **Μᾶρκον τὸν Εὐγενικόν**. Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ ἁγίου Μάρκου φάνηκαν καθαρὰ, ὄχι μόνο οἱ Πολιτικὲς προθέσεις γιὰ τὴν ἔνωση τῆς Παπικῆς πλάνης μέ τὴν Ὁρθοδοξία, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐπιδίωξη ἐπιβολῆς τοῦ «Πολιτικά Ὁρθοῦ» κατὰ τὸν 15ον αἰῶνα, πού δέν ἀποσκοποῦσε σέ τίποτε ἄλλο, παρά στὴ νοθεία τῆς Ἀποκαλύψεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀπαραίτητης προϋποθέσεως γιὰ τὸ κήρυγμα «**τοῦ θανάτου τοῦ Θεοῦ**», πού ἐπηκολούθησε διὰ τοῦ στόματος τοῦ Φρειδερίκου Νίτσε καὶ ἐπαναλαμβάνεται συνεχῶς ἀνανεούμενον «ἔως τῆς σήμερον»!

Ἔτσι ἐνεργεῖ πάντα ὁ Διάβολος. Ἐδῶ καὶ χιλιετίες! Ἀρχικά, παρουσιάζει ὑποκριτικὰ μιὰ ἐλκυστικὴ πρόταση στοὺς ἀνθρώπους, μιὰ ἀνανεωτικὴ πρόταση στίς Ὁδηγίες τοῦ Θεοῦ, φαινομενικά φιλόφρωνη καὶ σωτήρια καὶ ὅταν μέ ἀφροσύνη τὴν δεχθοῦν οἱ ἀνθρώποι,

τότε, ρίχνει τή μάσκα καί ἀποκαλύπτει τίς προθέσεις του, πολλές φορές, δέ, εἶναι πολύ ἀργά γιά τούς ἀνθρώπους ὅταν τό ἀντιληφθοῦν, γιατί οἱ ἐπιπτώσεις τῆς ἀφροσύνης τους ἔχουν γίνει πλέον ἀγεφύρωτες.

Αὐτό ἐπαναλαμβάνεται καί στίς μέρες μας ἀλλά μέ ἐντελῶς διαφορετικό προσωπεῖο καί γι' αὐτό οἱ περισσότεροι ἄνθρωποι (ἀκόμη καί Ποιμένες καί Θεολόγοι, πού δέν μαθητεύουν στήν οὐσία τῆς Γνώσεως ἀλλά στήν ἐπιφάνεια, ἀποκτῶντας μόνο ἐγκυκλοπαιδικές Θεολογικές γνώσεις) ἀδυνατοῦν νά ἀντιληφθοῦν τή νέα δαιμονική πλεκτάνη.

Στήν ἐποχή τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, ὅπως προείπαμε, ἐδέσποζε ἡ «Πολιτικῶς Ὁρθή» Φιλοσοφία, ὡς πολιορκητικός Κριός στά χέρια τῶν ἀμοραλιστῶν αὐτοκρατόρων, γιά νά γκρεμίσουν τό «Ἀπόρθητον Τεῖχος» τῆς Πίστεως. Σήμερα, ὡς Πολιορκητικός Κριός χρησιμοποιεῖται ἀπό τούς Κυβερνήτες τῶν Κρατῶν ἡ «Πολιτικῶς Ὁρθή» Ἐπιστήμη, ἐκείνη, πού κατευθύνεται ἀπό τούς πολιτικούς γιά τήν ἐπιδίωξη τῶν σκοπῶν τους, γι' αὐτό, μόνο αὐτή χρηματοδοτεῖται ἀπό τούς πολιτικούς καί προβάλλεται μέσῳ τῶν Μ.Μ.Ε. ὡς ἡ μόνη ἀληθινή καί ἀξιόπιστη! Ἡ Πολιτική καθορίζει πλέον τό τί εἶναι ἐπιστημονικό καί τό τί δέν εἶναι. Ὅποιος ἀντιτάσσεται σ'αὐτήν τήν Πολιτική Ἀπολυταρχία θεωρεῖται ὀπισθοδρομικός, γραφικός καί συνωμοσιολόγος!

Καί πού ἀποσκοπεῖ αὐτή ἡ Πολιτική τακτική; Δέν μᾶς χρειάζεται προφητεία οὔτε συνωμοσιολογία. Μᾶς τό ἔχουν πεῖ οἱ ἴδιοι οἱ Πολιτικοί, τώρα πιά πού δέν κρύβονται, ἀφοῦ ἐδραίωσαν τήν κυριαρχία τους στήν παγκόσμια ἀφέλεια τῶν λαῶν: Θέλουν «νά ἀλλάξουν τά πάντα»! Αὐτό συνεχῶς διαλαλοῦν. Ὅ,τι μᾶς ἔχει ἀποκαλύψει καί διδάξει ὁ Θεός μας, θέλουν νά τό ἀνατρέψουν. Νά ἀνατρέψουν τήν Πραγματική Λατρεία τοῦ Θεοῦ, νά ἀλλάξουν τήν φυσιολογία καί τήν ψυχολογία τῶν ἀνθρώπων, νά διδάξουν «τό πικρόν γλυκύ καί τό γλυκύ πικρόν», νά ρομποτοποιήσουν τούς ἀνθρώπους καί νά τούς τηλεκατευθύνουν, νά βασανίσουν μέ κάθε τρόπο τήν ἀνθρωπότητα, λέγοντας γλυκόλογα στούς ἀνθρώπους γιά νά τούς ἐξαπατήσουν «κνήθοντες τὰς ἀκοάς αὐτῶν, καί κολακεύοντες» καί ρίχνοντάς της ξεροκόμματα καί φίχουλα γιά κατευνασμό τους!

Ὅλες τίς ἐπιστήμες τίς ἔχουν ὑπό τόν ἔλεγχό τους οἱ Πολιτικοί γιά τήν ἐπίτευξη τοῦ σκοποῦ τους, ἐκείνη δέ πού τούς εἶναι

ιδιαιτέρως πρόσφορη είναι ή Ίατρική, γιατί μέσω αυτής παρουσιάζονται στοργικοί και προστατευτικοί στά μάτια τῶν ἀφελῶν, δηλαδή στήν πλειοψηφία τῶν ἀνθρώπων. Μέ τήν Ίατρική τό ἔγκλημα τῆς ἐκτρώσεως τόν ὀνόμασαν «διακοπή τῆς κυήσεως» (μέ τήν συγκατάθεση τῆς Νομικῆς Ἐπιστήμης), μέ τήν Ίατρική ἄλλαξαν τά φύλα τῶν ἀνθρώπων, μέ τήν Ίατρική προκαλοῦν στερήσεις, μέ τήν Ίατρική παρασκευάζουν ἐμβόλια, πού περιέχουν ἠλεκτρονανοστοιχεῖα (μέ τήν σύμπραξη τῆς Φυσικῆς καί τῆς Βιολογίας), μέ τά ὅποια θά κατασκοπεύουν τοὺς ἀνθρώπους καί θά διενεργοῦν στόν ὀργανισμό τους ὅποιον ἔλεγχο θέλουν, μέ τήν Ίατρική, τοὺς τελευταίους μῆνες ἔθεσαν σέ ἐφαρμογή τό ἀπό ἐτῶν σχέδιό τους γιά τήν κατατρομοκράτηση τῶν ἀνθρώπων καί τήν ἐπιβολή μιᾶς Παγκόσμιας Δικτατορίας, «χωρίς τή συμμετοχή τῶν λαῶν», ὅπως εἶχε ἐξαγγείλει ὁ Ροκφέλλερ τό 2010!

Μέ τήν Ίατρική καί τοὺς κρατικοεξηρητημένους γιατρούς, ἐδῶ καί πολλά χρόνια –μέ τό πρωτοφανές τέχνασμα ἑνός προαναγγελθέντος ἀπό τό 2012¹ «μυρμηγκολέοντος» ἰοῦ– ἐκτός τῆς κατατρομοκρατήσεως τῶν ἀνθρώπων καί τῆς δοκιμῆς μιᾶς Δικτατορικῆς ἐπιβολῆς, μεθοδεύθηκε ἀπό τοὺς Πολιτικούς ἢ ...«ἐθελουσία ἔξοδος» τῶν ἀνθρώπων ἀπό τήν Ἐκκλησία καί τοὺς Ναοὺς Τῆς, μέ τόση μαεστρία, ὥστε νά μείνουν ἐντελῶς ἀνυποψίαστοι γιά τόν δόλο τους καί τήν δαιμονική ὑστεροβουλία τους, πού δέν εἶναι ἄλλη ἀπό τήν ἀποϊεροποίηση τῆς Ἐκκλησίας, συνευδοκούντων, μάλιστα, μέ πρωταγωνιστικό πάθος τῶν Ποιμένων Τῆς!

Καί τώρα, στά πρόθυρα τοῦ Φθινοπώρου, τό Πολιτικό σχέδιο συνεχίζεται, τῶν Ποιμένων καί τοῦ λαοῦ κοιμωμένων καί καθησυχασμένων στήν ...Κρατική θαλπωρή καί ἀσφάλεια(!), μέ τήν ἐπαναλαμβανομένη “καραμέλα”: «**Ἐμεῖς ἀκολουθοῦμε καί ἐφαρμόζουμε τίς ὁδηγίες τῶν εἰδικῶν**»!...Μά καί ἐμεῖς, οἱ ἀντιφρονούντες, τοὺς εἰδικούς λοιμωξιολόγους ἀκοῦμε καί, μάλιστα, τοὺς κορυφαίους τοῦ κόσμου, ἀλλά ἐκείνους πού δέν ἐξαρτῶνται ἀπό τοὺς Κρατικούς Κορβανάδες καί εἶναι ἀδέσμευτοι. Ἐξ ἄλλου, εἶναι τοῖς πᾶσι γνωστόν ὅτι δέν ὑπάρχει ἐνιαία ἐπιστήμη, οὔτε ἐνιαία Ίατρική, ἀλλά ἡ ἐπιστήμη καί ἡ Ίατρική, πού ἀκολουθεῖ τό «Πολιτικῶς Ὀρθόν»

1. π. Βασιλείου Ε. Βολουδάκη, Πολυετής ὁ σχεδιασμός τῆς Πανδημίας, “Ἐνοριακή Εὐλογία”, τεύχος 213, σελ. 204-214, Μάιος 2020.

καί ἡ ἐπιστήμη τῆς Ἱατρικῆς πού ἀποφαίνεται βάσει τῶν ἐπιστημονικῶν τεκμηρίων καί μόνο, ἀνεπηρέαστη ἀπό τίς Πολιτικές ἐπιταγές! Αὐτό τό ἀγνοοῦν οἱ Ποιμένες μας ἤ εἶναι θέμα ἐπιλογῆς τους;

Τό θέμα εἶναι πολύ σοβαρό ἀλλά καί τόσο ἐξόφθαλμα ὀρατό, γι' αὐτό καί ἔπρεπε οἱ Ποιμένες ἀλλά καί ὁ Λαός τῆς Ἐκκλησίας νά ἀντιληφθοῦμε ἐγκαίρως τήν μεθοδευμένη αὐτή ἀπάτη καί νά προβάλλουμε σθεναρή ἀντίσταση, νά καταγγείλουμε στό Λαό μας τήν ἀπάτη τῆς τᾶχα ἐπικίνδυνης ἀσθενείας καί, κυρίως, νά φράξουμε τόν δρόμο στήν Κρατική ἐπέμβαση στά «interna» τῆς Ἐκκλησίας καί στή Λειτουργία τῶν Ἱερῶν Ναῶν Της.

Ἄντί, ὅμως, μιᾶς ὑγιοῦς καί μετά Πίστεως, φόβου Θεοῦ καί Ἀγάπης πρὸς τόν Πιστό Λαό μας, πού πάσχει διωκόμενος ἀπό τούς Ἱερεῖς του καί τό προσωπικό τῶν Ναῶν, ἀκοῦμε συνεχῶς νά ἐξαπολύονται τᾶχα “θεολογικά” ἐπιχειρήματα, ἴδιας ποιότητος μέ αὐτά πού χρησιμοποίησε ὁ διάβολος γιά νά πειράξη τόν Χριστόν μας ἢ σάν τά “ἐπιχειρήματα”, πού χρησιμοποίησαν ὅλοι οἱ ἀπ' αἰῶνος αἵρετικοί, γιά θεμελιώσουν “θεολογικά” τίς πλάνες τους.

Ἡ διαμορφωθείσα πλέον κατάσταση, μέ τήν μασκοφορία τῶν ἐκκλησιαζομένων καί τήν παρεμπόδισή τους νά προσεγγίσουν τίς ἅγιες εἰκόνες καί τά Ἱερά Σεβάσματα τῶν Ναῶν γιά νά λάβουν τήν ἀγιαστική Χάρη, πού ἐκχέουν, καί ἡ θεώρηση τοῦ χώρου τῶν Ναῶν, ὡς ἑνός κοινοῦ χώρου, πού ὄχι μόνο στερεῖται παντελῶς Θείας Χάριτος, ἀλλά καί ὅτι μολύνει τούς εἰσερχομένους ὑπερβαίνει καί τήν αἵρεση τῆς Εἰκονομαχίας!

Πρόκειται γιά νέα αἵρεση, τήν ΑΙΡΕΣΗ ΤΗΣ ΝΑΟΜΑΧΙΑΣ, ἀφοῦ μέ τήν Εἰκονομαχία ἔγινε προσπάθεια ἀποϊεροποιήσεως μόνο τῶν Ἁγίων Εἰκόνων, ἐνῶ τώρα κηρύσσεται χωρίς περιστροφές ἀπό τήν πλειοψηφία τῆς Ἱεραρχίας, ὄχι μόνο ἡ ἀποϊεροποίηση τῶν Ἁγίων Εἰκόνων ἀλλά καί τῶν Ἱερῶν Ναῶν, πού εἶναι τά κατοικητήρια καί φυλακτήρια τῶν Ἁγίων Εἰκόνων, ἀλλά καί ὅλων τῶν Ἱερῶν Σεβασμάτων τῆς Πίστεώς μας. Κυρίως δέ, οἱ Ἱεροί Ναοί εἶναι ὁ «Φοβερός Τόπος Οὗτος», στόν Ὅποῖον κατέρχεται ὄλος ὁ Τρισήλιος Οὐρανός καί τελεσιουργοῦνται τά Ἱερά καί Φρικτά Μυστήρια τοῦ Θεοῦ μας!

Κλείνοντας τήν κατάθεση τοῦ μαρτυρίου τῆς συνειδήσεώς μου, παραθέτω τά λόγια ἑνός συγχρόνου ἀγίου τῆς Ἐκκλησίας μας, τοῦ Ἁγίου Παΐσιου τοῦ Ἀγιορείτου, ὁ ὁποῖος μέ τήν Θεοφόρο Χάρη του ἀντιτίθεται στήν ἐκκολαπτομένη αἴρεση τῆς Ναομαχίας στηλιτεύοντας ὡς ἀσέβεια καί ψυχοπάθεια τήν ἀποφυγή προσκυνήσεως τῶν εἰκόνων λόγω ...μικροβίων καί μέ δυνατά παραδείγματα κονιορτοποιεῖ τούς ἀλόγως θεολογοῦντας πρός ὑπεράσπισιν αὐτῆς τῆς πρωτοφανοῦς ἀσεβείας:

«Θυμᾶμαι, καί στό Κοινόβιο εἶχαμε ἕναν μοναχό πού ὡς λαϊκός ἦταν νωματάρχης. Τόν εἶχαν βάλει διαβαστή, γιατί ἦταν μορφωμένος. Τόσα χρόνια ἦταν στό μοναστήρι καί σικαινόταν. Ποῦ νά ἀγγίξῃ πόμολο! Μέ τό πόδι ἄνοιγε τήν πόρτα ἢ σκουνιοῦσε τό μάνιαλο μέ τόν ἀγκώνα καί μετά καθάριζε μέ οἶνόπνευμα τό μανίκι πού τό ἀκούμπησε! Ἀκόμη καί τήν πόρτα τῆς Ἐκκλησίας μέ τό πόδι τήν ἄνοιγε. Καί ἐπέτρεψε ὁ Θεός, ὅταν γέρασε, νά σκουληκιάσουν τά πόδια του, ἰδίως τό ἕνα μέ τό ὁποῖο ἄνοιγε τίς πόρτες. Ἦμουν παρανοσοκόμος, ὅταν ἦρθε γιά πρώτη φορά στό νοσοκομεῖο τῆς Μονῆς μέ δεμένο τό πόδι. Μοῦ εἶπε ὁ νοσοκόμος νά τό λύσω καί ἐκεῖνος πῆγε νά φέρῃ κάτι γάζες. Ὅταν τό ἄνοιξα, τί νά δῶ! Πῶ, πῶ, ἦταν γεμᾶτο σκουλήκια! «Πήγαινε στήν θάλασσα, τοῦ λέω, πλύν' το, νά φύγουν τά σκουλήκια, καί ἔλα νά κάνουμε ἀλλαγῆ». Ποῦ εἶχε φθάσει! Τί τιμωρία! Ἐγώ τά ἔχασα. Μοῦ λέει ὁ νοσοκόμος: «Κατάλαβες ἀπό τί εἶναι αὐτός;». «Κατάλαβα, τοῦ λέω, ἐπειδή ἀνοίγει τήν πόρτα μέ τό πόδι!».

- Καί σ' αὐτήν τήν κατάσταση, Γέροντα, συνέχισε νά ἄνοιγῃ τήν πόρτα μέ τό πόδι;

- Ναι, μέ τό πόδι! Καί εἶχε γεράσει καλόγερος!

- Δέν τό κατάλαβε;

- Δέν ξέρω. Μετά πῆγα στήν Μονή Στομίου στήν Κόνιτσα. Τί θάνατο εἶχε ποιός ξέρει! Καί ἔβλεπες, ἐκεῖ στό Κοινόβιο μερικοί νέοι μοναχοί πήγαιναν καί ἔτρωγαν ἀπό τό περίσσευμα πού ἄφηναν στά πιάτα τους τά γεροντάκια, γιά νά πάρουν εὐλογία! Μάζευαν τά περισσεύματα τῶν κλασμάτων. Ἦ ἄλλοι ἀσπάζονταν τό πόμολο, γιατί τό ἀκούμπησαν οἱ Πατέρες, καί αὐτός, ὅταν προσκυνοῦσε τίς εἰκόνες, μόλις πού ἀκουμποῦσε τό μουστάκι του στήν εἰκόνα. Καί τό μουστάκι τί θά τραβοῦσε μετά μέ τό οἶνόπνευμα!

- Ὅταν, Γέροντα, κάτι τέτοιο γίνεται σέ ἱερά πράγματα, δέν εἶναι ἀνευλάβεια;

- Μά από 'κεῖ ξεκινάει κανείς καί φθάνει πιά πέρα. Ἐφθασε στό σημεῖο νά μὴν προσκυνάει, γιατί φοβόταν μήπως ἐκεῖνος πού προσκύνει πρὶν ἀπὸ αὐτόν τὴν εἰκόνα εἶχε καμμιά ἀρρώστια!

- Δηλαδή, γιὰ νά μὴ σιχαίνεται κανείς, δέν πρέπει νά δίνει σημασία;

- Τίς σαβοῦρες πού τρῶνε οἱ ἄνθρωποι δέν τίς βλέπουν! Ἄμα κάνη κανείς τόν σταυρό του, εἴτε φοβία ἔχει εἴτε νοσοφοβία, βοηθάει μετὰ ὁ Χριστός. Ἐκεῖ στό Καλύβι πόσοι περνᾶνε πού ἔχουν διάφορες ἀρρώστιες! Καί μερικοὶ ἀπλοὶ κάνουν τόν σταυρό τους, οἱ καημένοι, παίρνουν τό κύπελλο πού ἔχω ἐκεῖ καί πίνουν νερό. Οἱ ἄλλοι πού φοβοῦνται δέν τό ἀγγίζουν. Ἦρθε πρὶν ἀπὸ λίγες μέρες κάποιος πού εἶχε πολὺ μεγάλη θέση σέ κάποια ὑπηρεσία. Τόσο φοβᾶται ὁ καημένος τὰ μικρόβια, πού ἔχει ἀσπρίσει τὰ χέρια του, γιὰ νά τὰ καθαρίσῃ μὲ τὸ οἶνόπνευμα. Ἀκόμη καί τό αὐτοκίνητό του τό τρίβει μὲ οἶνόπνευμα! Τόν λυπήθηκα!

Ξέρεις τί εἶναι νά ἔχη τέτοια θέση καί νά κινῆται ἔτσι; Τοῦ ἔδωσα λουκούμι, καί δέν τό πῆρε, ἐπειδὴ τό ἐπίασα. Ἀλλά καί στό κουτί νά ἦταν, πάλι δέν θά τό ἔπαιρνε, γιατί θά σκεφτόταν ὅτι καί στό κουτί θά τό ἔβαλε κάποιος ἄλλος μὲ τὰ χέρια του. Παίρνω τό λουκούμι, τό τρίβω στὰ παπούτσια του καί τό τρώω. Τοῦ ἔκανα κάμποσα τέτοια καί τρόμαξα νά τόν κάνω νά ἐλευθερωθῇ λίγο ἀπὸ αὐτό. Νά, καί σήμερα ἦρθε ἐδῶ μιά κοπέλα πού εἶχε νοσοφοβία. Καί ὅταν μπῆκε μέσα δέν πῆρε εὐχή, γιατί φοβόταν μὴν κολλήσῃ μικρόβια, καί ὅταν ἔφυγε, ἔπειτα ἀπὸ τόσα πού τῆς εἶπα, γιὰ νά τὴν βοηθήσω, πάλι δέν πῆρε εὐχή. «Δεν σοῦ φιλῶ τό χέρι, μοῦ λέει, γιατί φοβᾶμαι μὴν κολλήσω μικροβια!» Τί νά πῆς; Κάνουν ἔτσι μαύρη τὴν ζωὴ τους»²!

Ἐλπίζω, ἡ φωνή τοῦ ἁγίου Παΐσιου νά ἠχήσῃ ὡς «Φωνὴ Θεοῦ» στὰ ὄτα Κληρικῶν καί Λαϊκῶν καί νά ἐνισχύσῃ καί τὴν ἀσθενικὴ φωνὴ τῶν γραφομένων μου!

π. Βασίλειος Ε. Βολουδάκης

2. Γέροντος Παΐσιου Λόγοι (Γ), Πνευματικὸς Ἀγώνας, σελ. 19-20, Ἱερόν Ἡσυχαστήριον «Εὐαγγελιστῆς Ἰωάννης ὁ Θεολόγος», Σουρωτὴ Θεσσαλονίκης 2001.